

XXIII. IFUSCO, 2007

(2007.05.15–19. Szaranszk)

Az idén ismét Oroszországban szervezték az IFUSCO-t, a Mordvin Köztársaság fővárosában, Szaranszkban. Ez azért is örvendetes, mert a tapasztalatok szerint korábban a mordvinok kisebb érdeklődést mutattak a Konferencia iránt.

Rögtön a megérkezésünkkor – körülbelül 11 órás vonatozás után – meg kellett ismerkednünk az oroszországi reáliákkal: a szállodánkban (amely stílszerűen a Szaranszk nevet viseli és a legnagyobb a városban) az öt nap alatt nem volt melegvíz. A reggeliket a nagy, diszkószerű, csillogó-villogó, ám sötét büfében fogyaszthattuk el. Étlap hiányában külön attrakciónak számított a pincérek ajánlata: „egg-fish-chicken”.

Szaranszk nagyon szép tiszta város: központja szellős, szép szökőkutak és szobrok tarkítják, az épületeket felújították. Volt szerencsénk megcsodálni az új Sportközpontot, ami a mordvinok nagy büszkesége. Vezetőink – akik egyébként egy percre se hagytak magunkra – elvittek a nemzeti könyvesboltba, a Masztoravába is. Vásároltunk 7 rubeles finn-erza szótárat és egyéb mordvin nyelvű kiadványokat (bár sajnos nem volt túl nagy a választék). A bolttal szemben egy IFUSCO-s óriásplakátba botlottunk.

Megérkezésünk napján látogattunk el Sztjepan Erza színvonalas emlékmúzeumába és a Mordvin Tanszékre, ahol Cigankin professzor gombával és vodkával vendégelte meg az ifjúságot.

A Konferencia megnyitója szép volt és ünnepélyes. A későbbi koncert azonban vegyes érzelmeket váltott ki belőlünk. Egyrészt hagyományos népviseletben, népdalokkal üdvözöltek bennünket a Néprajzi Tanszék hallgatói, másrészt viszont a műsor nagy része orosz nyelvű esztráddenéből és (véleményünk szerint) nem erre az alkalomra illő táncokból állt.

Idén is nagyon sok érdekes előadás hangzott el (sajnos a legtöbb orosz nyelven) a hagyományos nyelvészeti csoportokon kívül az orvostudományi, a jogtudományi és a közgazdasági szekcióban. A 400 fölötti (!) résztvevő között volt a finnugor fiatalokon kívül lengyel, francia és amerikai diák is.

Az előadások végeztével Ikarusz-buszokkal mentük Sztjepan Erza szülőfalujába, Bajevóba. A szervezést dicséri, hogy bár defektet kaptunk, egy gyors átszállás után azonnal folytathattuk az utat. Az iskolások szeretettel fogadtak, kis műsorral és ebéddel kedveskedtek. A múzeumban többet tudhattunk meg Erzáról, a híres mordvin szobrászról. Sajnos nem volt lehetőségünk az igazi falusi élet megtekintésére, mert csak a szemben lévő, modern téglaházba mehettünk be, így egy „patyomkin-falu” képe maradt meg bennünk. Egy másik faluba is eljutottunk, ahol szintén műsorral készültek. Jó volt látni, hogy apró gyerekek a pom-pom lány előadások mellett néptáncemekkel tűzdelt táncokat is jártak és népdalokat énekeltek. Mivel nem volt kedvünk sportolni, szigorú kísérettel bár, de megnéztük a falut, még a temetőbe is betévedtünk.

Utolsó este egy gyönyörű helyen álló fogadóban vacsoráztunk: egy kis tó, zöld fű és a zelnicefák bódító illata mellett. Szerencsénkre az idő végig meleg, napos volt.

A Konferencia legnagyobb haszna talán az volt, hogy sok új barátot és ismerőst szereztünk. Ezúton is szeretnénk megköszönni az egész delegáció nevében mindenkinek, aki anyagilag támogatt bennünket!

Rodionova Elena és Németh Szilvia